

Saša Milojević - direktor Centra za Kulturu ĀUPRIJA

Dame i gospodo,

Pred nama su slike gospodina Save Stojkova. I ta više reći. Dovoljno za one koji vole slikarstvo i poznaju rad ovog vanserijskog umetnika.

Ovom izložbom ukazana je velika čast Āupriji. Od Milića od Maćeve pa do Save Stojkova prošlo je petnaestak godina. Mnogo za jedan grad koji je iznedrio Dušana Matića i Dragoslava Mihailovića. Cuprija čeli i zaslužuje više, zato je meni posebno drago čto će zidove galerije Centra za kulturu u Āupriji u narednih dvadesetak dana krasiti upravo slike velikog Save Stojkova, slikara bačke ravnice, njenih predela i njenih ljudi.

Slikarsko delo Save Stojkova je spomenik Bačkoj ravnici i njenim ljudima. To je "crvena nit" koja povezuje Bačku i Pomoravlje - ravnica i ljudi. Zato je taj spomenik urađjen sa puno ljubavi i nosi jedinstvenu atmosferu.

O umetničkom radu Save Stojkova govorili su mnogi. Ja ću citirati dvojicu srpskih velikana. Blaženopoćivšć patrijarh srpski gospodin Pavle je rekao: "Ni iz jednog drugog mog portreta, a ni fotografije, ne isijava tolika brižnost i strepnja za sudbinu, srpskog naroda." Književnik Slobodan Selenić je zabeležio: "Savin svet je vedar, bezazlen, čestit, zadovoljno nasmešen, kao i sam slikar." Dame i gospodo, učivajte u slikam izložba je otvorena.

A u nastavku, pozdravimo večeras i naše prijatelje iz Kruševca, gospodina Ljubodraga Obradovića, Āijmo knjigu poezije "Miris boćura" promovisti. Dobro došli i hvala.

Direktor Centra za kuluru Āuprija
Saša Milojević

Borisav Bora Blagojević

Poštovani prijatelji

Treća po redu knjiga "Miris Boćura" autora g-dina Ljubodraga Obradovića se večeras nalazi pred Vama. I na samom početku moram da napomenem da sam pesnika, brata po peru, i srodnika po duhu g-dina Ljubodraga Obradovića sreo prvi put na jednoj pesničkoj manifestaciji u Aleksincu. I sećam se samo daje to bilo mnogo davno.

Naša kasnija susretanja na književnim druženjima u Beloj Vodi, Trebotinu, Adrovcu, Konjuhu, Āupriji, Trbunju kod Blaca, Kruševcu i drugim mestima črom Srbije su samo potvrda da večeras meni čini čast i zadovoljstvo čto mogu da ovde u Āupriji u Centru za kulturu najavim njegovo književno stvaralaštvo i pesničko umeće.

Pred ove zbirke pesama pesnik Ljuba Obradović je objavio još dve stihozbirke pod naslovima "Tvoje Āutanje mi govori "i Āiveti slobodno" čto jasno kazuje da je Ljuba odavno zakoračio u čudesan svet rima i rimarija iz kojeg mu na sreću povratka nema. I sama ta činjenica je važna, ne samo za njega već i za one koji se sa njim druže. Naime pesnik Ljuba Obradović je i vlasnik sajta "POEZIJA SCG" gde mogu svi oni koji vole i neguju lepu reč da iskažu svoja pesnička nadahnuća i da budu nagrađeni za pesmu nedelje, meseca i godine, neštvo kao ovde u Āupriji kako to radi naš književni klub "Dušan Matić".

Njegove pesme se nalaze u mnogim zbornicima poezije a dobitnik je mnogih nagrada i priznanja na pesničkim susretima kao čto je i naša "Poetska Pozornica".

Ne treba zaboraviti daje g-din Ljuba Obradović i direktor Kulturnog centra Kruševac i da je jedan od glavnih nosilaca svih kulturnih dešavanja rasinskog okruga.

O stihovima koji se nalaze u ovoj kljizi svoju kritiku reć napisali su magistar Predrag Jaćović iz Paraćina, književnica Vida Nenadić iz Ućica, i pesnikinja Eleonora Luthander koja čivi u Šćvedskoj. I svi oni su se jednoglasno složili da u knjizi "Miris Boćura" odičone rodoljublje i ljubav i daje to glavni i osnovni motiv cele knjige a to je ono čto ovu i ovakvu poeziju čini većnom.

Siguran sam da ova knjiga kao i prethodne koje je pesnik g-din Ljuba Obradović objavio otvaraju put za članstvo u Udruženju književnika Srbije i da će uskoro postati član te značajne institucije. I na kraju ništa ne bih dodao, sam bih zamolio Ljubu da nam se predstavi stihovima.

Borisav Bora Blagojević

SINOPSIS PROMOCIJE

*JELENA: govori stihove: KOSOVO I METOHIJA

KOSOVO I METOHIJA

Niz Kosovo polje zvone zvona.
 Uz Metohiju, ko uz kišmu, klizi jeza!
 Odnose nam iz srca spokoj vekova
 Na prostranstvu pada Anelina reza.

Na svest i savest puštaju dim,
 tešku maglu da radost pozobe.
 I kao da oni nemaju ništa sa tim,
 istoriju nam iz vidokruga odvode!

I zvone zvona! Uspavane da razbude!
 Svi koji puštaju nas niz vodu,
 svoju klicu propasti time bude
 i svemir senkom zla bodu!

I zvone zvona! Budi se Evropo!
 Sve sveto danas u vetar vene!
 Zvone zvona! Nepravda ko nebo,
 preplavila i život i uspomene!

Niz Kosovo Polje biju damari!
 Uz Metohiju, ko dušom, klizi nostalgija.
 Kad se istrajno sanja, san se ostvari!
 Kosovo će božurima opet da metohija.

© Ljubodrag Obradović

* JELENA: Poštovani posetioци, prijatelji poezije, dobro veče i dobrodošli na još jedan izlet u šarobni svet poezije i muzike. East mi je da sve Vas pozdravim u ime organizatora ove promocije Centra za kulturu iz Šuprije i Književnog kluba DUKAN MATIĆ iz Šuprije i naravno sajta PoezijaSCG i svih nas iz Kruševca.

Na samom početku večerašnje promocije, koja je osmišljena kao poetsko-muzičko veče u kome će o pesniškom stvaralaštvu Ljubodraga Obradovića govoriti njegovi stihovi, pozdraviće Vas i sam autor.

* LJUBA: () PESMA: MIRIS BOŽURA

MIRIS BOŽURA

Pusto je Kosovo polje,
 vrapci ključaju vreme.
 Vetar doneo nespokoje,
 i na pleća teško breme.

Božuri višnje ne cvetaju,
 seta dušom piri.
 Otišli su, da ne smetaju,
 da razum srce smiri.

Otišli su, prognanici mnogi,
 od zlih komšija da se sklone.
 Šamarom baborogi,
 nepravdu noćas gone.

Sloboda se danas šini daleka,
 dok im lome kolevku i nadu.
 Budućnost samo hrabre šeka,
 nju ni zli vetrovi ne kradu.

Ne mirišu višnje božuri,
 tama pada na snove,
 Pred zlom se ne šmuri,

Kosovo u mirise zove.

© Ljubodrag Obradović

* Poetovani posetioci, prijatelji poezije, dobro veče! Oduvek sam verovao da poezija svojim mirisima pokreće ono najlepše u nama, da budi najtananija osećanja i da nas svojim aromama uznesi u spokoj i sreću. Večeras sam siguran da je poezija večna i da će svoju misiju u stvaranju lepog, pravednijeg, srećnijeg i SLOBODNOG SVETA u bliskoj budućnosti uspešno ostvariti.

Iskoristio bih ovaj trenutak da se zahvalim organizatorima ove promocije: Centru za kulturu iz Kuprije i Književnom klubu DUKAN MATIĆ iz Kuprije. Hvala Vam od srca što ste mi omogućili da predstavim svoju poeziju i ovde u Kupriji...

Jelena je večer najavila da će ovo veče biti poetsko-muzičko, a ja to potvrđujem i obećavam Vam da sam se trudio da sinopsis za ovo veče bude možda neobičajen za promocije knjiga... Trudio sam se da priču o meni pričaju moji stihovi koji će osim mene govoriti i moji prijatelji: Mića Ivanović, Svetlana Djurdjević, Jelena Djurdjević, Bora Blagojević, Slobodan Ivanović...

Dečavanja koja upravo slede najavljivaće svojim umilnim glasom Jelena Djurdjević, a da veče bude i muzički interesantno brinuće Branko Simić i Mića Ivanović. Čujemo ih...

MIĆA IVANOVIĆ: Ruska PESMA

JELENA: Da bi ipak saznali zašto je Ljuba Večeras pozvan da se predstavi, reći će Vam Bora Blagojević, predsednik Književnog kluba DUKAN MATIĆ iz Kuprije, inicijator ove pesničke večeri...

BORA BLAGOJEVIĆ:

Poetovani prijatelji

Treća po redu knjiga "Miris Božura" autora g-dina Ljubodraga Obradovića se večeras nalazi pred Vama. I na samom početku moram da napomenem da sam pesnika, brata po peru, i srodnika po duhu g-dina Ljubodraga Obradovića sreo prvi put na jednoj pesničkoj manifestaciji u Aleksincu. I sećam se samo daje to bilo mnogo davno.

Nakon kasnija susretanja na književnim druženjima u Beloj Vodi, Trebotinu, Adrovcu, Konjuhu, Kupriji, Trbunju kod Blaca, Kruševcu i drugim mestima širom Srbije su samo potvrda da večeras meni čini čast i zadovoljstvo što mogu da ovde u Kupriji u Centru za kulturu najavim njegovo književno stvaralaštvo i pesničko umeće.

Pored ove zbirke pesama pesnik Ljuba Obradović je objavio još dve stihozbirke pod naslovima "Tvoje čutanje mi govori" i "Živeti slobodno" što jasno kazuje da je Ljuba odavno zakoračio u čudesan svet rima i rimarija iz kojeg mu na sreću povratka nema. I sama ta činjenica je važna, ne samo za njega već i za one koji se sa njim druže. Naime pesnik Ljuba Obradović je i vlasnik sajta "POEZIJA SCG" gde mogu svi oni koji vole i neguju lepu reč da iskažu svoja pesnička nadahnuća i da budu nagrađeni za pesmu nedelje, meseca i godine, nešto slično kao ovde u Kupriji kako to radi naš književni klub "Dukan Matić".

Njegove pesme se nalaze u mnogim zbornicima poezije a dobitnik je mnogih nagrada i priznanja na pesničkim susretima kao što je i naša "Poetska Pozornica".

Ne treba zaboraviti daje g-din Ljuba Obradović i direktor Kulturnog centra Kruševac i da je jedan od glavnih nosilaca svih kulturnih dečavanja rasičkog okruga.

O stihovima koji se nalaze u ovoj knjizi svoju kritiku napisali su magistar Predrag Janjović iz Paraćina, književnica Vida Nenadić iz Užica, i pesnikinja Eleonora Luthander koja živi u Švedskoj. I svi oni su se jednoglasno složili da u knjizi "Miris Božura" odiše rodoljublje i ljubav i daje to glavni i osnovni motiv cele knjige a to je ono što ovu i ovakvu poeziju čini večnom.

Siguran sam da ova knjiga kao i prethodne koje je pesnik g-din Ljuba Obradović objavio otvaraju put za članstvo u Udruženju književnika Srbije i da će uskoro postati član te značajne institucije. I na kraju nisam bio dodao, sam bih zamolio Ljubu da nam se predstavi stihovima.

Borisav Bora Blagojević

LJUBODRAG OBRADOVIĆ: JABUKE I DUNJE

JABUKE I DUNJE

Jabuke i dunje,
na ormanu stoje.
Ja i sad Å•eznem
u odaje tvoje.

Da uz mesec do zore,
ljubav iskrimo bajnu,
i uz igru i razvigore
tonemo u slatku tajnu.
Da opije me svetlost blaga,
dok igrom tela i vatrom u stavu
onako neÅ¾na i naga,
sve snove rušiš mi u javu.

Da nas Å¾udnja i strast
u ljubavni vrtlog uznesu.
I zaiskri osmeh naš,
kad nas grÅ• i sreÅ¾ta ponesu.

Tvoja lepota i moja Å•eÅ¾nja…
I lepa uspomena se izmami.
Lutali smo nekad pejzaÅ¾ima tela,
sad kroz Å¾ivot lutamo sami.

Jabuke i dunje,
na ormanu neka istrule.
Samo da opet dojezdim
u tvoje lagune ...

© Ljubodrag ObradoviÅ¾

JELENA: Kako je red da predstavimo i ostale Ljubine prijatelje koji su veÅ•eras ovde zamolila bih MiÅ¾u Å½ivanoviÅ¾a, Svetlanu DjurdjeviÅ¾, Slobodana JovanoviÅ¾a i Slobodana IvanoviÅ¾a, koji su takodje pesnici da se predstave sa po jednom svojom pesmom tek da znate kako zvuÅ•i njihova poezija...

MIÅ¾A:

SVETLANA:

SLOBODAN JOVANOVIÅ¾:

SLOBODAN IVANOVIÅ¾:

JELENA: A ja Å¾u vam proÅ•itati Ljubinu pesmu ORI

ORI...

Ori,
razvigori,
kolo,
lolo!

Å¾ivot je jedan,
bezizgledan,
al povedi,
na oranje i u Å•eÅ¾nju,
devojku što te veseli
i razigranog Å¾eli.

Sve su livade puste,
sve su njive parlozi,
za oraÅ•a raj,
za seljaka kraj,

koji tako sigurno dolazi...
Pa povedi lolo, kolo!

U kolo se zanos hvata,
danas te malo ko shvata,
danas te lome
danas si prut,
sam i krt.
Šibaju te vetrovi
i bespuŠta,
a bio si u snopu pruŠta!

Ori,
oŠeŠi
i zareŠi,
nek duŠmanu
koŠa se najeŠi,
dok u strahu beŠi,
od prkosa seljaka,
koji svoj spas
u sejanju nalazi...

Ori,
nek zagrmi
tvoj glas!
Zadnji kuca Šas,
da truba zasvira,
da zidove poruŠi
i donese malo mira
i spokoj duŠi.

Ori,
lolo
i povedi
devojku na oranje
i u kolo!

© Ljubodrag ObradoviŠ

MIŠA ŠIVANOVIŠ: Jedna od Arsena DediŠ

*JELENA: Muzika i poezija, baŠ idu zajedno; posle pesme koju nam je otpevao MiŠA ŠivanoviŠ, proŠitaŠu Vam izvode koje su u svojim recenzijama za knjigu *MIRIS BOŠURA* napisale Ljubine kolegince, pesnikinje sa sajta www.poezijascg.com i Dr Predrag JaŠoviŠ. Evo najpre Šta o knjizi Miris BoŠura piŠe recenzent knjige Dr Predrag JaŠoviŠ:

Kod Ljubodraga ObradoviŠ nailazimo i na niz briljantnih, modernim diskursom uznaŠenih, jasnih i konciznih lirskih iskaza, koji predstavljaju semantiŠke medaljone kojima je Ljubodrag zaodenuo srpski jezik, makar na momente. Za ovu priliku izdvojamo sledeŠe stihove: ŠJadna maŠka/ crna/ nasuprot neba,/ grize mesecŠ. Ova strofa, svojom semantiŠkom zaokruŠenoŠ Šu veŠ predstavlja gotovu pesmu. Takvih, da kaŠemo, pesama u pesmi, pronalazimo drugim pesmama, na primer: ŠGrom tvog Štanja,/ubija me sad,/ dok kao izgladneli pas,/ noŠu lutam/ i gledam sve zvezde,/ a vidim samo jednu Š tebe! (ŠZvezdaŠ); ŠNoŠ je,/ mesec sija/ svetle polja./ Jesen doŠla kasna,/ ledi se dah/ i puca voljaŠ (ŠNoŠ jeŠ); ili ŠZnam da sreŠu/ dohvatiti neŠu,/ dok sanjam o proleŠu,/ a mrazevi mi koste lomeŠ (ŠSreŠtaŠ); ŠEno je, nevesta.../ beli venac.../ bela haljina.../ a lice blede.Š (ŠVoleo samŠ).

Ljubodrag se svojim lirskim izrazom kreŠe u poetiŠkom diskursu modernistiŠe poezije, prema stilu, stilistiŠkom obredu, eufoniji i ritmu, ali ne i prema formi, gde je znatno bliŠe srpskom avangardnom pesniŠtvu. Mada njegova pesma ŠVoleo sam...Š, prema naslovnom uznaŠenju asocira na Disovu pesmu ŠVoleo sam viŠe neŠuŠ, jer naslovnim znacima obeju pesama je anticiparan apsolutni prestanak ljubavi, ipak je prema lirskom iskazu, ova pesma daleko bliŠa lirskom oseŠtaju ljubavi kod Velimira RajiŠta.

Vida NenadiŠ, pesnikinja iz UŠica, inaŠe dobitnica Deretine nagrade za roman godine piŠe:

*ŠeitajuŠ rukopis nove poetske knjige ŠMIRIS BOŠURA,Š pesnika Ljubodraga ObradoviŠ, nailazim na

pesnikove vizije stvarnosti istošene u niske rodoljubivih, refleksivnih i ljubavnih pesama. To je ona ista surova stvarnost, koja u svima nama neretko rušeni kule od karata i bedeme nade, koje gradimo godinama, nekad i decenijama, ona stvarnost koja neumitno gasi sve one nade, koje još; jedino u našoj mašti postoje. Ona je kao nevreme i kao bujica onih kiša, koje umeju iznenada da poplave sve; to je naše i sav naše; trud. Zato pesnici i beše od nje, zavlauše se u tajansvene prostore, opasane zidovima samošta. Jedino tu mogu da je, bar na mahove, doživljavaju onakvom, kakvom bi hteli da bude.

Dok bošur, taj bošanstveni cvet inata, opija paletom svojih boja i miomirisa, stvarnost pesnika Ljubodraga Obradovišta su i kosovski bošuri, koji su kao krv crveni. Tušno je gledati kako venu bošuri, a esto je tušno i biti svedok istorije. Legend kaše da su bošuri tako crveni jer su iznikli iz zemlje natopljene krvlju kosovkih junaka.

Ni u snu višene
ne mirišu bošuri.
Tama pada na snove.
Pred zlom se
nikad ne šmuri.
Kosovo u mirise zove!

A Eleonora Luthander, pesnikinja koja je rođena u Kruševcu, a šivi i stvara u Stokholmu u švedskoj je napisala:

Mnogo je onih koji zloupotrebljavaju poeziju radi lišne osvete. Kao pesnik, antologičar i prevodilac poezije sa i na švedski jezik i sreća sam pesnike koji mrze šene, tašnije rešeno, mrze pola šovešanstva, ma kako to šudno zvuča. Ljubina pesma *Boginja* je bila melem na duboku ranu koju su naneli pesnici šenomrsci.

"Oko tebe vrti se svet...
Mladost, ljubav i prilike...
Ti naprosto opijaš; slikajuš; slike,
u kojima i kraj svoj beskraj ima!"

To nije samo klasišno renesansno divljenje šeni, već putokaz za ceo dvadesetprvi vek, a za sve vekove koji dolaze...

I da završimo ovaj šenski prikaz Ljubine poezije. šejmo šta o Ljubi, njegovoj poeziji i sajtu poezijaSCG kaše pesnikinja Svetlana Djurdjeviš

SVETLANA DJURDJEVIŠ : Govori Kratko o Ljubi, sajtu i kazuju pesmu ZASTANI:

ZASTANI

U velikim koracima zastani;
krila izrasla opusti i gledaj...
Usponi i stramputice,
pad, pa zvona...
Ššta po strani;
kljuš u probušenom xepu.

Ne trši. Zastani!
Ne radi se uvek što se šeli.
Uvek slušajnost postoji
i zbrka misli; brdo mogušnosti;
okean promašaja...

Zastani!
Ideale potisni,
ušivanja zaboravi
i gledaj svet oko sebe.

Ja odavno stojim;
ja odavno gledam;
ja odavno šekam...

Crne slutnje me znoje, istiše reka.
Ti letiš; devojke* menjš;

a mene voliš;
iako me se viš;e i ne seÄaš;.

Ipak, ne trÄi.
Zastani velikim koracima!
Idile preskoÄi, uÄivanja potisni
i gledaj mladiÄte plave
i njihove cure crne...

Gledaj kako se rastaju
posle uzajamnog otkrivanja.
Gledaj zbrku razloga,
laÄnih opravdanja,
talog grehova...
TuÄi promaš;aji su spas.
Zastani i ti…

© Ljubodrag ObradoviÄ

JELENA: govori pesmu BOGINJA

BOGINJA

Oko tebe vrti se svet...
Mladost, ljubav i prilike...
Ti naprosto opijaš; slikajuÄi slike,
u kojima i kraj svoj beskraj ima!

Oko tebe blješ;ti sjaj,
milion srca sluti sreÄu...
Oko tebe lampioni, svi š;ampioni,
i nada da oka ti odsjaj
zaboraviti nikad neÄu...

Slobodno skoÄi,
sve koÄnice otkoÄi...
Äivot je slep, kad si tako lepa
po suvom dok plivaš;, u mirisima uÄivaš;,
sve skrivaš;, a smisao otkrivaš;...

Slobodno Äizmom
zgazi cvet, koji rudi za greh,
i osmehom ih oteraj u oÄaj...
Neka na kolenima Äekaju raj!

Ne, nemoÄ nije kraj Äelja,
na svakom uglu, na svakom prstu,
niÄe buket prijatelja,
stotinu i jedan,
i svako ostaje Äedan...

Klize suze, misli lete,
a opÄinjeni nikako da se sete,
zbog Äega ih ÄeÄnja lomi,
zbog Äega im srce zebe,
ni zaš;to se uvek voli
ona, koja gazi cvet
i sve koji zraÄe...

Oko tebe vrti se svet...
SreÄa lebdi na krilima...
Zaš;to svima zalediš; srce,
a happy end ti zraÄi u oÄima...

© Ljubodrag ObradoviÄ

LJUBA: Lepo je slušati svoju poeziju kad je čita neko drugi... Pogotovu čine... Ali lepo je i govoriti svoju poeziju i imati nekog da te sluša..... Da je tu..

LJUBA: ONA JE TU

ONA JE TU

Ona je tu, odmah iza ošaja,
u gomili, iza leđa oajnika...
Da se sakrije...
Ali ja je vidim, ja je osećam.

Ona je tu, bleđa kao zid,
modra kao nebo.
Sad se smeje,
dok drugarici priča,
neku glupu priču,
kojom tera jezu,
oko srca i tužurenu.

Ona je tu, na dohvata ruke,
odmah iza iluzija.
Ne hajde za mene
i moju prosutu strast.
Tu je, u svojim snovima,
ne shvatajući moje čelje,
patnje, stradanja, očaj...

Ona je tu, bleđa kao zid,
modra kao nebo.

Ona stoji i gleda i sluša,
ona je tu, a u oblacima.

Ne stiče se uvek kud se poče!
Govorio sam i nagovarao je
da cilju potrimo,
pre nego što put postane klizav.

Ne dečava se nikad
ono o čemu se mašta.
Život je skockan
od propuštenih prilika
i promašenih ideala.

Oko nas vozovi tutnje,
ovaj tren je naša stanica,
ako sad ne uskočimo,
novih vozova nema!

Govorio sam, držeći je u zagrljaju
u mislima, čitavu večnost
daleko od nje u zbilji.

A ona se smejala,
svemu se smejala!
I mom pričanju dugom
i mom licu, mojim čeljama,
mojim patnjama,
svemu se smejala
i u oblacima letela.

A dani i godine su proleteli...

Sad je tu- odmah iza oĀaja oĀajnih.
 Godine su pojeli skakavci,
 Āelje su ostale Āelje,
 dobre prilike su propuštene.

Sad je tu! Sunce i kiša,
 kreĀ i kreda, na licu izvezli bore.
 Sad je tu... Bleda kao zid,
 modra kao nebo.

Sad je tu... Stoji i gleda
 i sluša, a odsutna je...

Sad je tu... I zna...
 Povratka nema !

© Ljubodrag ObradoviĀ

Da lepo je govoriti svoju poeziju i imati nekog da te sluša..... Ali meni je drago i Āini mi Āast da Āujem,(a nadam se da Āte se i Vama dopasti) kako zvuĀe moji stihovi u kazivanju takvih majstora poezije kakvi su moji prijatelji MIĀA, Bora i Slobodan JovanoviĀ i Sloba IvanoviĀ. ĀEujmo ih:

MIĀA ĀĀIVANOVIĀ: JEDNA MAĀCEKA

JEDNA MAĀCEKA

Jedna maĀka,
 crna,
 naspram neba,
 grize mesec.

Kao da
 u veĀnost polazimo,
 kad ništa ne oseĀam,
 osim tvog tela,
 što nabujalo,
 košulju preti
 da pocepa.

Kao da
 ništa ne primeĀujem,
 dok ruke drhte
 na hridima dveju jabuka,
 što svetle kao dva meseca
 iz prostrane pustinje,
 tvog tela osutog
 zvezdama strasti.

Opojno veĀe...
 Zvrji tišina,
 ulicama mašte,
 dok na obali reke
 udišemo mirise
 zatalasanih vrba.
 ReĀi beĀe,
 misli na toplim
 Āeljama poĀivaju.

Sad Ātemo,
 lepoto moja,
 povrljati travu,
 mesec da gleda.
 Sad Ātemo, saznati
 kako zora sviĀte,

dan plutonom
kako izranja...
Sad Ätëmo
kao jedno biÄtë
shvatiti
smisao postojanja.

Ja i ti, glasnici buduÄtëg,
ja i ti, vlasnici vruÄtëg,
ja i ti, okean maštanja
u isÄ•ekivanju moguÄtëg...
Ja i ti, u prolazu
travnatim stazama,
a pesak veÄ•nosti
nas bode
po tabanima.

Sad Ätëmo,
košulju kad ti iscepam
i dojke iznesem na vetar...
Sad Ätëmo,
u koÄ•iju slasti uskoÄ•iti
i u jednu reku,
oba potoka Ä¼elja pretoÄ•iti...
Sad Ätëmo,
hrabro poteÄtë, grleÄtë se,
u kosmos, u rajsku sreÄtu...

Jedna maÄ•ka,
crna,
naspram neba,
grize mesec.

© Ljubodrag ObradoviÄtë

BORA BLAGOJEVIÄtë: HEJ LJUBAVI

HEJ LJUBAVI !

Ä½ivimo za tren radosti,
valjamo se u blatu.
Ja ti šapÄtëm svoju maštu,
a ti sanjaš svoj san o zlatu.

Ja ti nudim baš premalo,
veselja su u beznadju.
Sad i meni nije stalo,
da te pratim. Ä½elim mladju.

Hej, ljubavi! Sve je prošlo.
Ljubav i sreÄta kratko traju.
OseÄtaj je krhko staklo.
Svi koji to shvate, opstaju.

Tu, u srcu, sve se slomi.
Nadanja su uvek laÄ¼na.
Slagasmu se u krevetu,
a ta sreÄta sad je kazna.

Sad je starost na dohvatu,
ljubavi je bilo dosta.
Stradasmu u tom poduhvatu,
sad imamo preÄ•a posla.

Hej, ljubavi! Sve je prošlo.
Ljubav i sreća tek prolete.
Osećaj je krhko staklo,
ali to ne zna nikad dete.

(C) Ljubodrag Obradović
SLOBA IVANOVIĆ: KOLIKO

KOLIKO

Koliko sati
probdela si noću,
čekajući da svrati,
i odnese samoću?

Koliko nade
zauvek si izgubila,
dok sanjala si balade,
a nisi ljubila?

Koliko suza si prolila,
čekajući sreću,
a još nisi shvatila,
da kraj je tvom proleću?

Koje tek iluzije
otiču su u etar?
Tren sadašnji bez vizije
doneo je vetar!

Koliko vremena do otrešanja
Prošlo ne može da se vrati.
Propušteno u životu život menja!
Ali, to se tako kasno shvati.

MIĆA I IVANOVIĆ: Sve bilo je muzika u ljubavi sa njom - Arsen Dedić

JELENA: MOJA JE SLABOST

MOJA JE SLABOST

Moja je slabost
od nepoznatog strah
i zanos da čelim radost
i kad je u životu krah.

Okliznem se, padam...
Opet sviće zora...
Život je tako kratak,
kao odsjaj meteora.

Sad dašak vetra
hladi mi čelo
od silnih čelja
svo uzavrelo.

Sad san je
slatka obmana
da, možda, još nekog
peče moja rana.

Ha! Nikom ne smeta tu'bol.
Svako drhti za svoj groš!

Svako od nas gord je i ohol,
za sebe lord, za druge ološ

I tako Å¼ivot struji,
venama teku snovi.
Uvek kad sam u oluji,
sanjam poÅ¼etak novi.

Dokle? I nada ima svoj kraj.
Dok sanjam svetlost nebesku,
bojim se da me ne sagori taj sjaj,
da ne napravim Å¼ivotnu grešku.

Moja je slabost
Å¼elja svet da menjam,
a za sopstveni izlaz,
most još nemam...

© Ljubodrag ObradoviÄ

LJUBA: LIPA

LIPA

Pod mojim prozorom miriše lipa...
Tom mirisu uvek se veselim.
Davna je prošlost, maštom kad skitah,
sad one prave mirise Å¼elim.

Pod mojim prozorom i godine lete...
Prolete Å¼ivot na kobili besnoj.
Ovi mirisi uvek me podsete,
na ono što u Å¼ivotu beše lepo.

Taj film uvek rado gledam...
A loše u crnu rupu sklanjam.
Zato uvek pod lipu sedam,
da opet, kao nekad sanjam.

Miriše lipa, mirisi mame...
Ono što mi smeta, u ponore bacam.
Da samo lepota u srcu ostane,
u davnu prošlost rado se vraÄam.

Pod prozorom miriše lipa...
U noÄi pevaju slavuji.
I dok mesec svet srebrom obasipa,
opet krv mojim Å¼ilama struji.

Pod mojim prozorom miriše lipa...
Srce bje Å¼arom novim.
Uvek je lepo maštom kad se skita
i zato taj miris lipe volim.

Miriše lipa... I sve je lako i lepo,
dok oluja kišom ne poteÅ¼e.
Verovah nekad u mirise slepo,
sad znam: mirisi su trenutak sreÄe.

(C) Ljubodrag ObradoviÄ

* LJUBA: Poštovani posetioi, sa mojom pesmom LIPA veÅ¼eras se opraštamo od Vas. Hvala svim uÅ¼esnicima promocije, hvala svima Vama što ste nas pratili ... Nadam se da ste uÅ¼ivali u MIRISU: boÅ¼ura, lipa,

Ijubavi.... U mirisu poezije i muzike... Posebno mi je drago što je većeras promocija moje knjige *MIRIS BOŠURA* održana u ambijentu koji je stvorila izložba slika Save Stojkova, našeg poznatog slikara iz Sombora. Ja sam se Savinom izložbom prvi put susreo u Galeriji Miličevića od Maševca u Kruševcu ove godine i tada je izložbu otvorio Zlatko Miličević, Savin prijatelj. Pozivam zato Zlatko, koji je i većeras sa nama da nam se obrati.

ZLATKO MILIČEVIĆ:

BORA BLAGOJEVIĆ: ZVEZDO

ZVEZDO! Ljubav, kao silu,

iz koje strasti naviru,

hteo sam...

samo za nas! Grom tvog Ćutanja,

ubija me sad,

dok ko izgledneli pas,

noću lutam

i gledam sve zvezde,

a vidim samo jednu - tebe. I ti zvezdo,

gledaš zemlju,

ali ne vidiš mene! (C) Ljubodrag Obradović

* JELENA: Doviđanja i hvala Vam što ste Vašim prisustvom dozvolili da kreativni rad Ljubodraga Obradovića dopre do Vaših srca... Hvala Vam...

MILICA ŠIVANOVIĆ... O Mladosti....